

TORMAY BÉLA

(1839 - 1906)

Tormay Béla (Szekszárd, 1839. október 10.- Budapest, 1906. december 29.) **mezőgazdász és állatorvos**, az MTA levelező tagja. Az országos állatorvosi egyesület első elnöke. 1869-1873 között a debreceni Gazdasági Tanintézet igazgatója. 1880-ban létrehozta az FM (Földművelésügyi Minisztérium) állattenyésztési osztályát, ennek vezetője. 1885-ben az összes magyar gazdasági szakiskola főigazgatója lett. 1899-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjának választotta.

1869 januárjától a néhány hónappal azelőtt alakult debreceni felsőbb gazdasági tanintézet igazgatásával bízták meg. Hangsúlyozta a különböző felsőoktatási intézmények közötti kapcsolatok jelentőségét, amely által a legkiválóbb szakemberek vehetők igénybe a gazdaképzésben.

Szakmai munkássága és kutatásai során kijelölte azokat a feladatokat, amelyek megoldásával hazánkban az állattenyésztés továbbfejleszhető. Nagy hangsúlyt fektetett az állategészségügy, különös tekintettel a kórtan fejlesztésére.

Tudományos munkásságának eredményeit nemcsak szakemberek számára foglalta össze, hanem népszerűsítő írásokban tömören, világosan és áttekinthető formában is közölte a kisgazdák igényeihez alkalmazkodó ismeretanyagot. Megalapította a magyar törzs- és nyájkönyvet.

Tormay Béla munkássága nemcsak szakmai eredményei, hanem társadalmi tevékenysége alapján is nagyra értékelhető. Számos olyan tisztséget töltött be, amelynek keretében lehetősége nyílt a hazai állattenyésztés fejlesztésére.

Fontosabb munkái: Általános állattenyésztéstan (Debrecen, 1871); A falusi lótenyésztés (Debrecen, 1873), A szarvasmarha és tenyésztése (Bp. 1877); Az állattenyésztés kérdései (Bp. 1880); Az átörökítés (Bp. 1880); A háziállatok tenyésztése (Bp. 1896); Állatorvosi feladatok a köztényszerítés terén (Bp. 1902)